

ние съдържа за всеки седмиченъ день молитвословията на: вечернята, повечерие, утрения и литургията, а за недѣлното — освенъ тѣзи, още и молитвитѣ на малката вечерня и полунощницата. Седемъ такива последвания, принадлежащи на седемътъ дни на седмицата, които презъ нейното течение се пѣятъ на единъ гласъ, се наричатъ въ О-ха „гласове“ — които сж осемъ. Пѣенето на всичкитѣ осемъ гласа въ течение на 8 седмици и недѣли се нарича „стълпъ“. Тѣзи стълпове презъ годината сж шестъ, и започватъ въ определено църковно време.

Олдбергъ, Арнъ — Oldberg, Arne — американски компонистъ, род. 12 юлий 1874 Йжигстаунъ (Ойхо), училъ пиано при Лешетицки въ Виена, после въ Мюнхенската академия композиция при Райнбергеръ, директоръ на музикалното училище въ Еванстонъ. Творби: три симфонии, нѣколко фантазии и увертюри за оркестъръ, по единъ концертъ за пиано, органъ и хорна — съ оркестъръ; вариации за арфа съ оркестъръ, и за органъ съ оркестъръ, единъ струненъ квартетъ, два клавирквинтета, единъ духовъ квинтетъ и др.

Оле — Ole или El — испански танцъ въ $\frac{3}{8}$ тактъ и умѣрено темпо — за единично игране съ кастанети.

Олифантъ, Томасъ — Oliphant, Thomas — английски музикографъ, род. 25 дек. 1799 въ Кондио, умр. 9 мартъ 1873 въ Лондонъ, председателъ на Мадригалното дружество, писалъ: „Кжсо пояснение на мадригалитѣ“ и издалъ стари църковни и свѣтски пѣсни.

Олифанъ, фр. olifant — презъ срѣднитѣ вѣкове — малка хорна или лов-

Олифанъ

джийски рогъ отъ слонова костъ, поставенъ въ единъ жбъ отъ слонъ, отъ кждето идва и името на инструмента.

Олофирмусъ — погребална пѣсенъ у старитѣ гърци.

Олсенъ, Оле — Olsen, Ole — норвежки компонистъ, род. 4 юли 1850 въ Хамерфестъ, умр. 10 ноем. 1927 въ Осло, възпитаникъ на Лайпцигската консерватория, следъ като дирижира 2 години Музикалното дружество въ Осло, 1887—1919 е билъ преподавателъ въ военното училище, и инспекторъ на военнитѣ музики. Творби: една симфония, една симфоническа поема, една сюита, „Миниатюри“ и „Самодивски танцъ“ за оркестъръ, клавирни творби, оратория „Надаросъ“, оперитѣ: „Лейла“, „Стало“, и „Скалиститѣ острови“, музика къмъ две драми, кантати, хорове, пѣсни и др.

Олсонъ, Ото Емануелъ — Olsson, Otto Emanuel — шведски компонистъ, род. 19 дек. 1879 въ Стокхолмъ, ученикъ на тамошната консерватория, органистъ въ църквата „Густавъ Ваза“, и професоръ по хармония и органъ въ консерваторията, компониралъ главно за органъ: канони, фантазии и фуги, прелюдии и фуги, вариации, „Симфоническо кредо“ и др., единъ „Те Деумъ“ — за хоръ, струненъ оркестъръ, арфа и органъ, химни, кантати, пѣсни — хорови (за мжжки и смѣсени гласове) и солови (съ пиано, и съ органъ).

Олшевска, Мария — Olczewska, Maria — превъзходна оперна пѣвица (низъкъ мецосопранъ), род. 12 авг. 1892 около Аугсбургъ, сега членка на Виенската държавна опера, гостува и въ чужбина. О. има, наредъ съ гласовия, и не по малкъ даръ за сцената.

Онгареze, ongarese, all'ongarese — по унгарски — въ духа на унгарската (народна) музика.

Ондеджаменто, ит. ondeggiamento — треперене, тремоло, ondeggiante — колебаяйки се, вълнувайки се, ondeggiare — удряне на такта съ вълнообразно движение на ръката.

Ондеджандо, ит. ondeggiando — при струннитѣ инструменти — единъ начинъ на свирене, при който нѣколко повтарящи се тона се свирятъ по една посока на лжка, безъ прекъсване, но съ малко усилване. О. се означава съ една вълнообразна

линия върху нотитѣ:

